

REALKREDITRÅDET

Bringes – haster

Folketingets Erhvervsudvalg
Christiansborg

24. maj 2007
E 110

Forslag til lov om ændring af lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Særligt dækkede obligationer) – L 199

Skattemæssig uklarhed stopper fælles funding

Realkreditrådet skal hermed opfordre Erhvervsudvalget til omgående at sikre, at en skattemæssig uklarhed ikke stopper grundlaget for fælles funding.

Fælles funding er én af grundstenene, som sikrer lige konkurrencemæssige vilkår mellem de danske kreditinstitutter, så mindre pengeinstitutter får samme muligheder som de store pengeinstitutter for yde SDO-lån.

Realkreditrådet opfordrer således Erhvervsudvalget til, at Erhvervsudvalget mellem 2. behandling og 3. behandlingen tirsdag den 29. maj 2007 vedtager en tillægsbetænkning for lovforslag 199 om særligt dækkede obligationer.

Baggrunden for opfordringen

Baggrunden for Realkreditrådets opfordring er et møde mellem Realkreditrådet og Skatteministeriet i går eftermiddag (den 23. maj 2007), hvor Rådet søgte at få afklaret forskellige skattemæssige spørgsmål, herunder især fortolkningen af de nye bestemmelser i kursgevinstlovens § 7, stk. 3 og 4.

§ 7, stk. 4 handler om muligheden for, at en obligationsudsteder kan få fradrag for det kursstab, som opstår ved udstedelsen af obligationer ("emissionskursstab").

Efter bestemmelsen kan man få fradrag, hvis obligationerne udstedes til *finansiering af lån ydet med sikkerhed i bl.a. fast ejendom*.

Skal obligationsudsteder og långiver være ét og samme selskab?

Realkreditrådet ønskede under mødet at få afklaret, hvorvidt ovenstående formulering vedrørende fradrag indebærer et krav om, at *obligationsudsteder og långiver skal være ét og samme selskab*. Et sådant krav vil nemlig være ødelæggende for enhver form for fælles funding.

Realkreditrådet henviste til,

- at der ved fælles funding af fx lokale og regionale pengeinstitutters lån ikke kan være sammenfald mellem obligationsudsteder (fundinginstituttet) og långiver (pengeinstitutterne), jf. de nye regler i lov om finansiel virksomhed § 16 b etc.,
- at det samme synspunkt gør sig også gældende ved koncernintern fælles funding, hvor ét selskab er obligationsudsteder, og hvor et andet koncernforbundet selskab er långiver, jf. lovbemærkningerne side 20 og side 47, og
- det afgørende skattemæssigt set må være, at der i sidste instans ligger bl.a. fast ejendom til sikkerhed bag obligationsudstedelsen.

Skatteministeriet anførte imidlertid, at dette ikke var direkte reguleret af § 7, stk. 4 eller i bemærkningerne til § 7, stk. 4.

Skatteministeriet henviste herefter Realkreditrådet til at forelægge spørgsmålet om fortolkningen af § 7, stk. 4 for SKAT til administrativ afgørelse, når loven er vedtaget.

Klart uacceptabelt med en sådan usikkerhed

Det er klart uacceptabelt, at der for fælles funding i lang tid kan herske en sådan usikkerhed om den skattemæssige behandling. Usikkerheden bremser anvendelsen af fælles funding.

En afgørelse fra SKAT, som afskærer obligationsudstederen (fundinginstituttet) fra at få fradrag, vil endvidere medføre, at fælles funding rent konkurrencemæssigt ikke er noget reelt alternativ.

Det eller de kreditinstitutter, som samtidig også er långivere, har ikke samme problem. De har utvivlsomt ret til fradrag efter § 7, stk. 4.

Realkreditrådet skal derfor opfordre til, at Erhvervsudvalget omgående sikrer, at fælles funding ikke bremses af skattemæssig usikkerhed. Dette bør ske ved at sikre en klar ret til fradrag for fundinginstituttet (obligationsudstederen), når der i sidste instans ligger bl.a. fast ejendom til sikkerhed for obligationsudstedelsen.

Realkreditrådets forslag til ordlyd af tillægsbetænkningen (formulering af bemærkninger til lovforslaget)

I relation til lovforslagets bemærkninger, side 87, 6. afsnit efter "...EØS." tilføjes følgende:

"De lån, som obligationsudstedelsen finansierer, skal ikke nødvendigvis være ydet af obligationsudstederen selv. Lånene, der som ovenfor anført skal have sikkerhed i fast ejendom, skibe, direkte hæftelse/garanti fra centralregeringer m.v., kan f.eks. også ydes af et andet selskab, der har et sådant sikkert samarbejde med obligationsudstederen, at obligationsejerne har den samme eller tilnærmelsesvis samme konkursretlige sikkerhed, som hvis lånene

blev ydet af obligationsudstederen selv. Det afgørende er således, at de ovennævnte aktiver utvivlsomt i sidste instans sikrer obligationsudstedelsen.”

Denne tilføjelse kan indarbejdes i betænkningens ændringsforslag nr. 31, som vedrører kursgevinstlovens § 7, stk. 4.

Realkreditrådets forslag er – ligesom de øvrige bemærkninger for kursgevinstloven - generelt formuleret for selskaber, der udsteder obligationer.

Med venlig hilsen

Ane Arnth Jensen